

Banii...

Iosif Anca

Un filozof francez umanist spunea: „Când este vorba de bani, toți oamenii au aceeași religie.” Probabil că a avut unele experiențe identice cu oameni ce rămăseseră fideli bisericii seculare și cei ce trecuseră de partea zeiței rațiunii. Într-un mod asemănător eu mă întreb: „toți oamenii, de orice vârstă (copii, tineri sau bătrâni) sunt la fel de atrași de bani?” Ce credeți? Cine-i mai lacom după bani, copilul sau bunicul, fratele mai mare sau tata, mama sau mătușa?

Am auzit o întâmplare ciudată pe care o prezint pentru a analiza împreună ce rol au avut banii în derularea unor evenimente. *O familie de la țară, a avut patru copii, care după ce au crescut s-au stabilit toți la oraș. Părinții au rămas cu agricultura, până când bărbatul a murit și femeia, în vârstă, cu greu mai putea face față problemelor gospodăriei. Atunci s-a înțeles cu copiii ei să vândă totul și să dea banii celui la care va merge să stea. Zis și făcut, însă o familie vecină a avertizat-o despre posibilitatea ca propunerea copiilor să aibă în vedere banii rezultați din vânzarea gospodăriei, nu grija bătrâneții ei. Ei nu-i venea să creadă, totuși a ascultat sfatul dat. Astfel și-a vândut averea cu 80.000 EUR și a depus banii la bancă. Apoi și-a anunțat copiii că va sosi cu trenul și unul dintre ei să o aștepte la gară. Ulterior trebuia să-și transporte hainele și alte lucruri necesare, la familia copilului la care se va stabili, căci nu doar unul și-a arătat dorința de-a o întreține pe mama lor.*

Când a ajuns în gară și s-a întâlnit cu doi dintre copiii ei, ea s-a arătat foarte speriată și le-a spus cu înspăimântare că pe tren a fost prădată și i s-au luat toți banii. Auzind aceasta, cei doi copii s-au uitat unul la altul și cel mai mare a zis: „Stai aici că mergem să anunțăm poliția, oricum vin și surorile noastre și vedem noi la care mergi mai întâi.” Ea a așteptat în zadar, căci nu a mai venit nimeni s-o ia. Atunci și-a dat seama că ei voiau doar banii ei, nu pe mama lor ce necesita îngrijire la bătrânețe.

Femeia a rămas în oraș și a intrat la o familie ca să îngrijească de o fetiță de patru ani ai cărei părinți tocmai căutau o femeie pentru îngrijire și menaj. A muncit cu seriozitate și totodată i-a oferit dragoste fetiței pe care o îngrijea, așa încât după un timp familia aceea a semnat un contract de îngrijire până la moarte a acelei femei singure. Toate au decurs normal până când s-a serbat ziua de naștere a fetiței, la care părinții au invitat mai mulți cunoscuți, printre care, spre surprinderea bătrânei, doi sau trei dintre copiii ei. Ea a rămas la bucătărie, evitând să fie văzută de invitați. Fetița fiind legată sufletește de ea a refuzat să mănânce fără „bunica”. La solicitarea părinților fetiței ea a luat loc la masă alături de

copiii ei, fără ca ea sau ei să dea amănunte despre relația de rudenie dintre ei. La sfârșitul mesei fiecare dintre invitați a oferit câte un cadou celei sărbătorite. Iar la urmă „bunica” și-a spus povestea, în auzul tuturor, încheind cu cuvintele: „suma de 80.000 EUR, o donez jumătate fetei și jumătate părinților ei, care împreună dovedesc bunăvoință și s-au angajat notarial să aibă grijă de mine până la moarte”.

Personal, nu cred că merită o notă bună atitudinea de la urmă a acestei femei bătrâne, dar copiii ei nu merită nici nota patru. În schimb familia ce s-a angajat să o îngrijească, dacă nu au știut de banii ei și au îngrijit-o până la sfârșit, gândindu-ne că un bătrân poate fi bolnav și necesită multă grijă, merită cel puțin mențiune, dacă nu chiar un premiu.

Voi copii, pe care bunici îi ascultați și îi ajutați mai bine: pe cei ce vă dau bani mulți sau pe cei ce au pensia mică și abia reușesc să vă cumpere câte ceva? Obișnuiți să cereți frecvent bani de la cei din familie?

Un exemplu de nota 10 și premiul I este Iosif, fiul lui Iacov. Câți bani primea el de la Potifar să lucreze cu toată inima, nu doar ca un rob, care era obligat sau avea un alt interes să muncească? Ce a câștigat din a ajuta toate familiile fraților lui, ani în șir, ... când le puneau banii (argintul) înapoi în saci în loc să-i taxeze și pentru faptele lor. Iosif nu le-a făcut bine pentru bani, ci pentru că avea o inimă bună.

Învățați de la el!